

Sygn. akt: I 1 C 224/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. M.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. M. kwoty 9.915,59 zł wraz z należnymi odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 9.271,89 zł od dnia wniesienia pozwu oraz odsetek ustawowych od kwoty 643,70 zł również od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanej wynika z umowy V. G. – karta kredytowa zawartej w dniu 23 czerwca 2006 r. przez (...) Bank S.A. i pozwaną A. P. wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 19 grudnia 2014 r. została przeniesiona przez (...) Bank SA. na rzecz powoda i tym samym stał się on aktualnym wierzycielem.

/pozew – karty 4-6/

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem, nie wykazania istnienia roszczenia dochodzonego pozwem oraz nie wykazania uprawnienia do występowania z roszczeniem poprzez nie wykazania dokonaniu przelewu wierzytelności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spornym było istnienie między powodem twierdzącym, iż jest następcą prawnym (...) Bank SA a pozwaną A. M. stosunku zobowiązaniowego wynikającego z umowy o kartę kredytową oraz istnienia zobowiązania w kwocie 9.915,59 zł wynikających z tej umowy.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego notą obciążeniową, charakter umowy jaka łączyła strony i zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty takiej właśnie kwoty od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowodniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określone w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego., rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, natomiast pozwana jest zobligowana dowieść fakty uzasadniające jej zarzuty przeciwko roszczeniu powoda.

Powód na potwierdzenie swoich roszczeń przedłożył dokumenty związane ze swoją reprezentacją, szereg wydruków dokumentów prywatnych : datowanego na dzień 19 grudnia 2014 r. zawiadomienia o przelewie wierzytelności z umowy (...) na kwotę 9.271,89 zł, wezwania do zapłaty z dnia 6 lipca 2015 r. kwoty 9.757,08 zł obydwa zaaferowane do pozwanej i kierowane na nieznaną adresy, wyliczenie odsetek od dnia 1 grudnia 2014 r. do 29 września 2015 r. Załączył również umowę przelewu wierzytelności dnia 19 grudnia 2014 r. oraz dokumentu związane z reprezentacją stron. Załączył również wydruk opisany jako „automatycznie generowany wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności”, w którym wskazano jedynie imię i nazwisko pozwanej, jej nr PESEL, zapis umowa z dnia 23 czerwca 2006 VISA G. – karta kredytowa i kwota niezapłacona 9.271,89 zł tytułem kapitału. Strona powodowa poza dokumentami prywatnymi sporządzonymi przez Bank lub przez powoda nie przedłożyła dokumentów z których wynikałaby treść umowy łączącej strony, data wypowiedzenia umowy, data wymagalności roszczenia, sposób naliczania odsetek i wszystkie te elementy roszczenia które wskazują na jego zasadność.

Pozwana zaprzeczyła zasadności roszczenia więc to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania jego istnienia, wysokości i wymagalności. Sam fakt żądania należności nie uzasadnia jej istnienia. Powód załączając umowę nabycia wierzytelności oraz wydruk identyfikujący roszczenia wskazał jedynie datę umowy z której to roszczenia we wskazanej w załączniku wysokości miałyby pochodzić, jednak nie wykazał, by jego poprzednika prawnego i pozwaną łączył stosunek umowny i jaka on miała treść oraz czy wysokość wierzytelności przelanej jest zgodna z rzeczywistością.

Przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda wywodzącego skutki prawne z umowy której treści nawet nie przedstawił.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.